

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D. a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Obecní úřad Rudník**
sídlem Rudník 51, 543 72 Rudník
zastoupen advokátem JUDr. Mgr. Marcelem Petráskem, M.B.A.,
LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město

za účasti: **Ing. arch. P. T.**

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2021, č. j. OURU-477/2021/Voto, spis zn.: OSÚ/328/2021-V,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 14. 6. 2021 domáhal zrušení společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 23. 2. 2021, č. j. OURU-477/2021/Voto, spis zn.: OSÚ/328/2021-V (dále jen „Společný souhlas“).
2. Společný souhlas byl vydán podle § 78 odst. 4 a § 96a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 15c vyhlášky č. 503/2006 Sb. se stavebním záměrem: „Stavební úpravy a nástavba rekreační chaty č. XA“ na pozemcích stavební parcela č. XB (zastavěná plocha a nádvoří), pozemková parcela č. XC (trvalý travní porost), pozemková parcela č. XD (ostatní plocha) (dále také jen „Stavba“ či „Záměr“). Ve společném souhlasu bylo dále popsáno, co je přesně obsahem Záměru.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě uvedl dva žalobní body. Prvním žalobním bodem napadá nezákonnost vydaného Společného souhlasu, neboť k tomuto nedal svůj souhlas (jako dotčený vlastník) ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) a § 96a odst. 2 stavebního zákona. Konkrétně k tomuto uvedl, že je vlastníkem mj. pozemku parc. č. XE, , který je lesním pozemkem se vzrostlými stromy (smrky). Stavba na pozemku parcelní č. st. XB, na níž mají být dle společného souhlasu provedeny stavební úpravy a nástavba, se nachází pouze necelých 8 metrů od hranice pozemku ve vlastnictví žalobce. Za této situace je zcela reálné, že případný pád stromů, které vlastní žalobce a které v daném místě v současnosti dosahují výšky přibližně 20 m, by mohl ohrozit předmětnou Stavbu rekreační chaty. Již jen s ohledem na možnou obecnou odpovědnost vlastníka pozemku s lesním porostem za vzniklou škodu či povinnost vlastníka lesa strpět bezpečnostní opatření [§ 22 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) ve znění pozdějších předpisů], je zřejmé, že žalobce je osobou, jejíž vlastnické právo může být umístěním stavebního záměru dle napadeného Společného souhlasu (rozhodnutí) dotčeno.
4. Bez doložení souhlasu žalobce podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona nemohl být využit zjednodušený režim vydání Společného souhlasu a žalovaný byl povinen vést standardní správní řízení (§ 96a odst. 5 věta druhá stavebního zákona), jehož účastníkem se všemi procesními právy by byl též žalobce. Vydáním Společného souhlasu bylo žalobci znemožněno jeho procesní práva uplatňovat v zájmu ochrany jeho práva vlastnického.
5. V rámci dalšího žalobního tvrzení žalobce uvedl, že nemůže akceptovat ani přístup žalovaného, který věc projednával v režimu změny stavby, ačkoli má být odstraněna celá nadzemní část stávající rekreační chaty a základové konstrukce mají být zachovány toliko v případě jejich dobrého stavebnětechnického stavu. V takovém případě se však nejedná o realizaci změny stavby, ale o odstranění v podstatě celé stavby původní a výstavbu Stavby zcela nové, přičemž uvážení, zda budou základové konstrukce odstraněny, se jaksi volně, přitom zcela nepřipustně, nechává na stavebníkovi. K posledně uváděnému žalobnímu tvrzení žalobce již nic dalšího neuvedl.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil až prostřednictvím svého zástupce u jednání soudu dne 21. 6. 2022, který navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu pro její nedůvodnost. Dále připomněl, že žalobce inicioval zahájení přezkumného řízení ve věci uděleného souhlasu. Rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUKHK-22492/UP/2021/Pes, však toto přezkumné řízení bylo zastaveno. Odvolání žalobce proti němu pak bylo zamítnuto rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 6. 6. 2022, čj. MMR-29538/2022-83. Toto rozhodnutí poté krátkou cestou soudu předložil. Pokračoval tím, že žaloba obsahuje 2 námitky. Pokud jde o problematiku nutnosti udělení souhlasu žalobce s předmětným stavebním Záměrem, pak poukázal na to, že stavební zákon vyžaduje pro takový případ přímé dotčení vlastnického či jiného práva dotčené osoby. Taková situace ale podle něho v posuzované věci nenastala. Přímým dotčením vlastnických či jiných práv žalobce nelze rozumět jím předestřenou hypotetickou situací, kdy by mohlo dojít k pádu stromu na jeho pozemku na povolenou Stavbu. Důvodnou neshledal ani druhou žalobní námitku týkající se posouzení, zda stavební Záměr představuje toliko stavební úpravu původní stavby nebo se jedná o vznik Stavby nové, jak namítá žalobce. S tímto jeho názorem se však neztotožnil. Podle něho dochází pouze k úpravě stavby původní, neboť zůstává nedotčen suterén a půdorys původní stavby.
7. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nikterak nevyjádřila.

IV. Jednání soudu

8. Dne 21. 6. 2022 bylo ve věci před krajským soudem konáno jednání, ke kterému se dostavili zástupce žalobce, žalobce a zástupce žalovaného. Strana žalující setrvala na svých dosavadních procesních podáních, žalovaný ve věci uplatnil svou procesní obranu, jak je již specifikována výše.
9. U jednání soudu zástupce žalobce uvedl, že na žalobce coby vlastníka sousedního lesního pozemku se v minulosti obraceli vlastníci chat v této lokalitě a žádali jej, aby něco udělal se svými stromy, neboť se obávali toho, že v důsledku jejich pádu budou jejich chaty poškozeny. Tyto nesrovnalosti již ustaly, neboť žalobce dal souhlas vlastníků dotčených chat s pokácením příslušných stromů. V posuzované věci vzniká ve své podstatě Stavba nové chaty a žalobce se cítí být dotčen v tom, že nebyl osloven ani ze strany stavebníků, ani ze strany stavebního úřadu (žalovaného). Přitom stavební Záměr se bude realizovat v bezprostřední blízkosti jeho pozemku. Uvedl dále, že pozemky, na kterých se nyní nachází stavba předmětné chaty, byly v minulosti právním předchůdcům žalobce odňaty a vlastnické právo k nim se vrátilo až na základě restitučních řízení. V mezidobí však na části těchto pozemků byly postaveny předmětné stavby chat, a proto mohly být rodině žalobce navraceny pouze nezastavěné lesní pozemky, zatímco pozemky v mezidobí zastavěné chatami vráceny býti nemohly. O to větší křivdu cítí žalobce, pokud se ani dnes nemůže k záležitostem, které se na těchto nevrácených pozemcích dějí, vyjádřit. Na dotvrzení pravdivosti svého tvrzení doložil krajskému soudu rozhodnutí pozemkového úřadu Okresního úřadu v Trutnově ze dne 23. 6. 1997, č. j. POZ/834/92-Rh/B.
10. Zástupce žalobce dále uvedl, že zvláště v případě tzv. zjednodušených řízení dle stavebního zákona by otázka přímého dotčení vlastnických či jiných práv vlastníků

sousedních pozemků měla být posuzována ve prospěch tohoto dotčení. Podle něho, i kdyby na pozemku žalobce žádné stromy nebyly, jedná se o sousední pozemek a v důsledku toho jde o přímé dotčení shora uvedených práv. Pokud jde o odstranění stavby původní chaty, tak poukázal na to, že odstraněna má být celá nadzemní část, případně také části základové konstrukce. Podle něho se tedy jedná o případ vzniku nové Stavby. Dodal ještě, že nesprávný byl rovněž postup spočívající v tom, že původní vadné závazné stanovisko orgánu ochrany lesního půdního fondu bylo v průběhu řízení nahrazeno jiným.

11. Soud provedl dokazování listinami, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUKHK-22492/UP/2021/Pes, rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 6. 6. 2022, č. j. MMR-29538/2022-83, a rozhodnutím pozemkového úřadu Okresního úřadu v Trutnově ze dne 23. 6. 1997, č. j. POZ/834/92-Rh/B. K provedení dokazování se krajský soud vyjadřuje níže v rámci hodnocení předmětné věci.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

12. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

Skutkové závěry

13. K žádosti stavebníků (Ing. arch. P. T. a Mgr. S. T.) byl obecním úřadem Rudník jako stavebním úřadem (a nyní žalovaným) vydán dne 23. 2. 2021 Společný souhlas (územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru).
14. Stavební Záměr byl označen jako „Stavební úpravy a nástavba rekreační chaty č. XA“ na pozemcích stavební parcela č. XB (zastavěná plocha a nádvoří), pozemková parcela č. XC (trvalý travní porost), pozemková parcela č. XD (ostatní plocha). Dále byl ve společném souhlasu popsán obsah záměru – mělo dojít k odstranění nadzemní části stávající rekreační chaty do úrovně základových konstrukcí, včetně zpevněných okapových a navazujících částí zpevněných ploch. V případě jejich dobrého stavebně technického stavu zůstanou základové konstrukce zachovány a dále byla popsána stavba rekreační chaty, která má na místě vzniknout. Ve společném souhlasu je dále uvedeno, že stavebníci doložili souhlas všech vlastníků přímo sousedících pozemků (§ 96a odst. 3 v kombinaci s § 96 odst. 3 stavebního zákona). Souhlasy ve smyslu § 96a odst. 2 a § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona stavebníci doložili od Ing. H., manželů L. a Městyse Černý Důl. Od žalobce souhlas ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona souhlas doložen nebyl – k tomu ostatně v zásadě primárně směřuje žaloba.
15. Krajský soud přerušil podle § 48 odst. 3 písm. d) řízení, neboť ve věci byl podán i podnět na přezkum vydaného společného souhlasu. O tomto bylo rozhodnuto rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUKHK-22492/UP/2021/Pes, a to tak, že přezkumné řízení vedené ve věci společného souhlasu ex offio se podle § 94 odst. 4 správního řádu zastavuje. Krajský soud, aniž by dále čekal na případné rozhodování nadřízeného správního orgánu k odvolání proti rozhodnutí o

zastavení řízení v přezkumném řízení, rozhodl o tom, že ve věci bude pokračováno. Důvod pro přerušení řízení před soudem podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. je totiž fakultativní. Ministerstvo pro místní rozvoj svým rozhodnutím ze dne 6. 6. 2022, č. j. MMR-29538/2022-83, zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUKHK-22492/UP/2021/Pes.

16. Žalobce je vlastníkem mj. pozemku parc. č. XE, , který je lesním pozemkem se vzrostlými stromy (smrky). Stavba na pozemku parcelní č. st. XB, na níž má být dle Společného souhlasu proveden Záměr se nachází pouze necelých 8 metrů od hranice pozemku ve vlastnictví žalobce.
17. Žalobce je vlastníkem lesního pozemku, který přiléhá k celé řadě menších pozemků různých vlastníků, kteří na těchto pozemcích mají umístěny rekreační chaty [od vlastníků pozemků, na kterých jsou umístěny tyto sousední rekreační chaty, stavebníci souhlasy ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, ve znění platném a účinném, doložili].

Právní hodnocení

18. Pokud jde o právní hodnocení věci, krajský soud nejprve obecně konstatuje, že Společný souhlas (společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru) byl vydán k žádosti stavebníků postupem podle § 96a stavebního zákona v platném a účinném znění. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, platí, že souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jsou rozhodnutími správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. Společný souhlas je tedy procesně vzato správně žalován žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.
19. Podle § 96a odst. 2 stavebního zákona platí, že podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105, vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6.
20. Ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) bylo povinností stavebníků k jejich žádosti doložit souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m. Obdobně je konstruována dikce § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona v platném a účinném znění, neboť dle této rovněž platí, že je nutné doložit souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.
21. Nyní platná a účinná právní úprava se tak liší od právní úpravy platné a účinné do 31. 12. 2017, kdy byly ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2017, vyžadovány souhlasy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr uskutečněn; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m [obdobně viz § 105 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2017].
22. Tzv. mezující sousedství, respektive společná hranice mezi pozemkem žalobce a pozemkem (pozemky), na kterém má být realizován předmětný Záměr, tak již s účinností od 1. 1. 2018 není kritériem pro to, aby byl souhlas ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona od žalobce požadován. Pro posouzení toho, zda byl pro vydání Společného souhlasu potřebný i souhlas žalobce ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona tak bylo nutné, aby žalobce (v projednávané žalobě) tvrdil (jako vlastník sousedního pozemku), jak může být umístěním (a realizací) Záměru přímo dotčeno jeho vlastnické právo.
23. Žalobce v žalobě uváděl, že dotčení jeho práv je dáno tím, že z jeho pozemku může dojít k pádu stromu na pozemek, na kterém je zamýšlena realizace Záměru. Následně u

jednání soudu zástupce žalobce uvedené relativizoval, když uvedl, že souhlas žalobce se Záměrem měl být vydán bez ohledu na stromy, již jen z toho důvodu, že žalobce vlastní pozemek sousední s tím, na kterém má být Záměr umístěn a realizován – posledně uváděné tvrzení nemá již s ohledem na výše uvedené oporu v zákoně a nutné je posoudit otázku přímého dotčení na právech žalobce v důsledku umístění a realizace Záměru, nehledě na jeho mezující sousedství. Zástupce žalobce stejně tak u jednání soudu uvedl, že na žalobce coby vlastníka sousedního lesního pozemku se v minulosti obraceli vlastníci chat v této lokalitě a žádali jej, aby něco udělal se svými stromy, neboť se obávali toho, že v důsledku jejich pádu budou jejich chaty poškozeny. Tyto nesrovnalosti již ustaly, neboť žalobce dal souhlas vlastníkům dotčených chat s pokácením příslušných stromů. Možnost pádu stromů tak dle těchto vyjádření již žalobce nevnímá jako možnost přímého zásahu do jeho práv. Zástupce žalobce u jednání soudu upřesnil, že žalobce se cítí být dotčen v tom, že nebyl osloven ani ze strany stavebníků, ani ze strany stavebního úřadu (žalovaného). Přitom stavební Záměr se bude realizovat v bezprostřední blízkosti jeho pozemku.

24. Jak již bylo opakovaně uváděno výše, mezující sousedství již není za současné platné a účinné právní úpravy kritériem pro závěr o tom, že stavebník musí ke své žádosti o společné povolení doložit souhlas takového souseda podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona v platném a účinném znění. Přímé dotčení, jak nyní požaduje zákon, žalobce v podané žalobě – s ohledem na svá tvrzení uvedená u jednání soudu – relevantně neuvádí. Žalobce se cítí být dotčen, neboť nebyl stavebníky ani žalovaným osloven k vydání svého souhlasu, byť pozemky na kterých se nacházejí rekreační chaty (i nyní řešený Záměr) dříve patřily rodině žalobce. K tomuto žalobce předložil listinu (rozhodnutí pozemkového úřadu Okresního úřadu v Trutnově ze dne 23. 6. 1997, č. j. POZ/834/92-Rh/B), kterou krajský soud sice u jednání soudu provedl k důkazům, nicméně z této pro posouzení nyní souzené věci neplynou žádná relevantní skutková zjištění.
25. Žalovaný tak postupoval správně, neboť vycházel z doložení primárně souhlasů sousedů, kteří na sousedních pozemcích mají rovněž umístěny své rekreační chaty, tudíž zde tráví svůj volný čas a s ohledem na to zde existuje možnost přímého dotčení jejich práv (případně si vzájemně sousedsky konkurujících, stran užívání té které nemovitosti). Souhlas žalobce vyžádán nebyl a žalobce krajskému soudu nenabídl relevantní argumentaci, proč se tak s ohledem na dikci § 96 odst. 3 písm. d) či § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona v platném a účinném znění mělo stát a jak byl v důsledku uvedeného zkrácen na svých právech ve smyslu § 2 s. ř. s.
26. Druhým žalobním tvrzením žalobce zdůrazňoval, že žalovaný věc projednával v režimu změny stavby, ačkoli má být odstraněna celá nadzemní část stávající rekreační chaty a základové konstrukce mají být zachovány toliko v případě jejich dobrého stavebnětechnického stavu, tudíž se nejedná o realizaci změny stavby, ale o odstranění v podstatě celé stavby původní a výstavbu Stavby zcela nové.
27. Výše uvedené je však dle názoru krajského soudu stran posouzení procesního postavení a zásahu do práv žalobce bez významu. Nadto není krajskému soudu zcela zřejmé, co konkrétně (stran zásahu do svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s.) žalobce posledně uváděným tvrzením namítal.

28. Nehledě na to, zda jde o změnu stavby (v podobě úprav) či realizaci stavby nové, podléhá Záměr ohlašovacímu procesu, a to s ohledem na dikci § 96 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, neboť jde o ohlašovanou Stavbu (či její změnu v podobě úpravy) a § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Ať by šlo o provedení změny stavby či o realizaci Stavby nové – v případě nyní posuzovaného stavebního Záměru – je nutné ohlášení stavebnímu úřadu a na něj navazující souhlas (v tomto případě Společný souhlas ve smyslu § 96a stavebního zákona).
29. Spíše pro úplnost krajský soud poznamenává, že dílčí zmínkou zástupce žalobce u jednání soudu dne 21. 6. 2022, a totiž, že nesprávný byl rovněž postup spočívající v tom, že původní vadné závazné stanovisko orgánu ochrany lesního půdního fondu bylo v průběhu řízení nahrazeno jiným, se nezabýval. To s ohledem na koncentraci řízení (a žalobních tvrzení) vyjádřenou v § 71 odst. 2 s. ř. s.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného souhlasu a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný u jednání soudu uvedl, že náhradu nákladů řízení vyčíslí do tří dnů ode dne proběhlého jednání, tak se však nestalo. Uvedené nemá vliv na uvedený výrok krajského soudu, neboť z judikatury rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, plyne, že žalovanému správnímu orgánu zpravidla náhrada nákladů řízení nenáleží, neboť tato nejde nad rámec běžného výkonu jeho úřední činnosti. Důvody pro odklonění se od těchto závěrů krajský soud neshledal.
32. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Osoba zúčastněná na řízení ostatně ani žádnou náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. června 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu